

21/04/2024

Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε: Πέμπτη Κυριακή των Νηστειών - Μνήμη της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας

/ [Γνώμες](#)

Η Εκκλησία μας έχει καθιερώσει κατά την Πέμπτη Κυριακή των Νηστειών να τιμούμε τη μνήμη της οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, που αποτελεί φωτεινό παράδειγμα μετανοίας για όλους μας.

Ο βιογράφος της αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας, τονίζει «ότι τοιουτοτρόπως λοιπόν και ημείς, ας μετανοήσουμε διά τας αμαρτίας ημών και ας μη περιπίπτωμεν εις απόγνωσιν. Ακόμη και αν αι αμαρτίαι μας είναι ως την άμμον της θαλάσσης ας μη απελπιζόμεθα, διότι καμμία αμαρτία δεν είναι ικανή να αποκλείσει το έλεος του Θεού, ούτε υπάρχει κανένα σφάλμα, το οποίον να μη διορθώνεται με την μετάνοιαν, μόνον ας επιστραφώμεν προθύμως με όλην μας την καρδίαν, ας μετανοήσουμεν και ο Θεός μας δέχεται, διότι είναι εύσπλαχνος και πολυέλεος.

- Γράφει ο [Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε](#) Σεραφείμ Κυκκώτη

-Ο αμαρτωλός είναι ως ο ασθενών, που έχει ανάγκη της μετανοίας για να θεραπευθεί. Ο ασθενών έχει τεράστιες δυνάμεις μέσα του, διότι διά της ασθενείας του αρχίζει τον αγώνα του. Το ίδιο ισχύει και διά τον αμαρτωλό.

Να θυμόμαστε την μαρτυρία της Αγίας Γραφής, ότι και μια ημέρα να περάσει ο άνθρωπος από τον κόσμο μας, αμαρτάνει, κατά συνέπεια όλοι μας είμαστε αμαρτωλοί, ακόμη και όταν νομίζουμε ότι δεν είμαστε, και κατά συνέπεια η μετάνοια είναι τρόπος ζωής για τον κάθε άνθρωπο που θέλει να πλησιάσει το Θεό και να πορευθεί την οδό του Ιησού Χριστού, της Παναγίας μας, των Αποστόλων μας και όλων των αγίων μας.

Συνήθως, όταν ένας δεν έχει υποφέρει, ακόμη και διά των πιο μικρών δυσκολιών, κλονίζεται και καταποντίζεται. Αυτοί που νομίζουμε ότι είναι κερδισμένοι είναι χαμένοι κι οι χαμένοι κερδισμένοι.

-Οι μεγαλύτερες αμαρτίες στην πατερική σκέψη είναι η κάθε είδους αδικία, η απόγνωση, η απελπισία και η απιστία, διότι έτσι παύεις να διατηρείς την ελπίδα της μετάνοιας και κατά συνέπεια την ελπίδα της σωτηρίας. Ποτέ δεν πρέπει να μιλάμε από θέσεως ισχύος, δίνοντας την εντύπωση ότι αυτό που κάνουμε εμείς είναι και το σωστότερο. Η αυτοκριτική είναι μετάνοια. Η μετάνοια είναι και εξέταση αυτού που ήδη εννόησα για να δω αν είναι σωστό ή λάθος. Το δόγμα της καθόδου του Ιησού Χριστού στον Άδη σημαίνει ότι ουδείς μπορεί να σωθεί άνευ του Χριστού κι ότι ήρθεν και στην Κόλαση του ανθρώπου, καλώντας τον σε μετάνοια για να τον σώσει.

-Το περιεχόμενο της πίστεως του καλού χριστιανού δεν είναι θεωρητικό, αλλά βιωματικό. Όταν κάποιος γνωρίζει το περιεχόμενο της χριστιανικής του πίστεως και στη ζωή του δεν επιτελεί το θέλημα του Θεού, αυτός είναι ένας αμαρτωλός χριστιανός που χρειάζεται μετάνοια. Το θέλημα του Θεού είναι να είμαστε πάντοτε δίκαιοι. Γινόμαστε άδικοι, όχι μόνο όταν αδικούμε κάποιο εν γνώσει μας, αλλά και

όταν αμελούμε ή αδιαφορούμε ή ανεχόμαστε να γίνεται αδικία σε βάρος οποιουδήποτε ανθρώπου, ανεξάρτητα του γεωγραφικού χώρου που ζει και φυσικά αυτών που ζουν δίπλα μας. Αδικούμε κάποιο όταν μπορούμε να τον βοηθήσουμε και δεν το κάνουμε (ηθικά, υλικά, ψυχολογικά και σωτηριολογικά).

Με τα προβλήματα της κλιματικής αλλαγής, επειδή τα αίτια των προβλημάτων αυτών είναι οι αρνητικές οικολογικές ενέργειες και ο τρόπος της ζωής των ανθρώπων, φαίνεται ότι αδικούμε και τη Φύση, το Περιβάλλον μας, την όλη Δημιουργία του Θεού. Μόνο με την οικολογική μας μετάνοια από τις οικολογικές μας αμαρτίες μπορούμε να σταματήσουμε να μολύνουμε την ατμόσφαιρα και να καταστρέφουμε το Περιβάλλον.

Καλός χριστιανός είναι όποιος συνειδητά ακολουθεί τον Χριστόν. Ταυτόχρονα όμως κι ένας που στη ζωή του επιτελεί το αγαθόν και δεν έχει βαπτιστεί χριστιανός, ενώ δεν είναι χριστιανός, δεν σημαίνει ότι είναι και αμαρτωλός.

Ο Ιησούς Χριστός κατά τη μαρτυρία της Αγίας Γραφής είναι «το Φώς το Αληθινό που φωτίζει πάντα άνθρωπο ερχόμενο εις τον κόσμο»

Το παιδί δεν είναι συνήθως καλός χριστιανός, επειδή εξαρτάται από τη φύση του. Είναι πολύ κοντά στο ζώο. Αν οι γονείς είναι καλοί χριστιανοί, είναι δύσκολο με τη βοήθεια του Θεού και την υπομονή τους και την αγάπη τους και την επιμονή τους, να μη ακολουθήσουν τα παιδιά τους το παράδειγμα τους, να γίνουν και αυτοί καλοί άνθρωποι.

-Διεστραμμένος χριστιανός είναι κάποιος που ενώ ενηλικιώθηκε συνεχίζει να υπακούει τυφλά στη φύση του. Επειδή όμως ξέρει ότι αυτό είναι κακό, κρύβεται και καμουφλάρεται και ενεργεί όλα αυτά που του υπαγορεύει η φύση του κρυφά, προσποιούμενος ότι είναι καλός χριστιανός.

-Καλός χριστιανός είναι ο άνθρωπος που έχει συνείδηση της ευθύνης του μέσα στην κοινωνία. Ο καλός χριστιανός λέει όχι στις αμαρτωλές επιθυμίες του, αγωνιζόμενος για τη διατήρηση κάποιων υψηλών αξιών.

-Ο κακός χριστιανός με την μετάνοια του μπορεί να γίνει καλός χριστιανός. Τελικά η μετάνοια οδηγεί τον άνθρωπο σε μια βαθύτερη ανθρωπογνωσία, τον οδηγεί στη διάκριση του καλού και του κακού και στην επιτέλεση του καλού.

Με την πραγματική μετάνοια ο άνθρωπος οδηγείται στον σεβασμό των άλλων και στην επιτέλεση του καλού γι' αυτούς. Γι' αυτό και ο καλός χριστιανός, για τη προστασία του συνανθρώπου του, βοηθάει τόσο τους διπλανούς του που χρειάζονται στήριξη και βοήθεια, και ηθική και υλική, αλλά κι αυτούς που

βρίσκονται μακριά του, όπως οι ευσεβείς οικογένειες που μας βοηθούν στο χώρο της Ιεραποστολικής μας διακονίας να προστατεύουμε άπορα και ορφανά παιδιά. Στα μάτια του Θεού είμαστε όλοι παιδιά του. Όσο περισσότερο αφήνουμε την άδολη αγάπη μας προς το διπλανό μας, και προς τους εμπερίστατους αδελφούς μας που βρίσκονται μακριά μας, τόσο περισσότερο είμαστε θετικοί και ήρεμοι και συνεργάσιμοι για την επιτέλεση του κοινού καλού.

Με την μετάνοια ο άνθρωπος με τη βοήθεια του Θεού ελευθερώνεται από λανθασμένες και άδικες επιλογές και είναι έτοιμος να ζει με την επιλογή του αγαθού και του κοινού καλού. Αντίθετα, όσο πιο πρωτόγονος είναι ο άνθρωπος τόσο περισσότερο σκλάβος είναι της άγνοιας και του φανατισμού του, έτσι ώστε τόσο περισσότερο να θέλει να επιβάλλει αυτό που αυτός νομίζει ότι είναι σωστό στους άλλους. Η αμαρτία της αμετανοησίας εκφράζεται σε αμαρτωλά άτομα που έχουν πωρωμένη συνείδηση. Η πωρωμένη συνείδηση όμως μπορεί να εκφρασθεί και συλλογικά σε ολόκληρο λαό μιάς χώρας, όταν ο λαός αυτός επιδιώκει να τοποθετεί σε ηγετικές και υπεύθυνες θέσεις τους πέμπτους και τους έκτους σε αξία κι όχι τους πρώτους, τους οποίους μάλιστα κυνηγά. Τότε όμως το πρόβλημα δεν είναι ότι ο λαός αυτός ζει εν αμετανοησία, αλλά ότι το μέλλον του διαγράφεται ζοφερόν και αβέβαιον. Την μετάνοια την χρειαζόμαστε όλοι μας.

Οι τραγικές στιγμές που ζούμε με τα προβλήματα της φτώχειας, των εμπόλεμων συγκρούσεων, όπως στη Γάζα και στην Ουκρανία, και τα προβλήματα της Κλιματικής αλλαγής είναι αφορμή να δείξουμε την αγάπη μας μεταξύ μας στηρίζοντας και προστατεύοντας ο ένας τον άλλον με πολλούς τρόπους.

Πρώτο με τις ασταμάτητες προσευχές μας να σταματήσει ο πόλεμος στη Γάζα και στην Ουκρανία, να τερματισθεί η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και να εφαρμοσθεί παντού το Διεθνές Δίκαιο. Η δημιουργία δύο Κυρίαρχων Κρατών, των Κούρδων και των Παλαιστινίων, είναι πλέον αναγκαία βήματα της Διεθνούς Κοινότητας για να συμβάλουμε στην ενίσχυση της παγκόσμιας ασφάλειας και στην ειρηνική συνύπαρξη των Λαών.

Δεύτερο, η μεταξύ μας κοινωνική αλληλεγγύη. Τρίτον, να προσπαθήσουμε όλοι μας με υπομονή και αγάπη και ταπείνωση να ενισχύσουμε περισσότερο αυτές τις ημέρες το θεσμό της οικογένειας με κέντρο μας το Σταυρό της Θυσίας του Ιησού Χριστού. Όταν απουσιάζει ο Ιησούς Χριστός από τη ζωή μας, τώρα που βρισκόμαστε όλοι μας συγκεντρωμένοι στο σπίτι, μπορεί να παρατηρηθεί ακόμη και οικογενειακή βία. Όταν όμως έχουμε το βλέμμα μας στο Σταυρό του Γολγοθά που σταυρώθηκε ο Χριστός, μιμούμαστε το παράδειγμα της θυσίας του όσο μπορούμε κι αφήνουμε την αγάπη του να πλημμυρίζει τη ζωή μας με την γαλήνη, την ηρεμία, τη ταπείνωση, την ευγένεια, τη καλοσύνη και τη συνεχή διακονία μας

προς τους άλλους.